

ת"פ 22951/08 - מדינת ישראל נגד יקיר ודעוי

בית משפט השלום בירושלים

06 ספטמבר 2015

ת"פ 14-08-2015 מדינת ישראל נ' וدعוי(עוצר)

בפני כב' השופטת דינה כהן-לקח
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יקיר ודעוי (עוצר)

הנאשם

ஜור-דין

רקע

1. ביום 29.4.2015 הורשע הנאשם בהתאם להליך שבכותרת - ת"פ 14-08-2015 (להלן: התיק העיקרי), בעבירות אשר יוחסו לו בכתב-אישום מתוקן כדלקמן: התפרצויות למקום מגורי בכוננה לבצע גנבה לפי סעיף 606(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק); גנבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין; פריצה לרכב בכוננה לבצע גנבה לפי סעיף 413 סיפא לחוק; ניסיון להונאה בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986 (להלן: חוק כרטיסי חיוב) בצוירוף סעיף 25 לחוק העונשין; הונאה בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב (3 עבירות); וכן קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין.

בנוסף, הנאשם צירף לפני את ת"פ 15-03-2015 (להלן: התיק המצורף). במסגרת התיק המצורף הנ"ל, הורשע הנאשם לפי הודהתו בריבוי עבירות של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

2. כתב-האישום המתוקן בתיק העיקרי מוכיח ששא אישומים:

על-פי החלק הכללי לכתב-האישום המתוקן, בלילה שבין התאריכים 1.8.2014 ל- 2.8.2014, בין השעות 23:00 ל- 04:00, התארח הנאשם יחד עם תום חן (להלן: תום) וחבריהם נוספים במשך מספר שעות, בבית של ידידתו הקטינה של הנאשם - ס.ש (להלן: הקטינה). באותו הלילה, אביה של הקטינה ובת זוגתו (להלן: המטלונן, המטלוננת או המטלוננים בהתאם) לא שהו בבית, ועובדת זו הייתה יודעה לנאים וכן לתום. הנאשם, תום והאחרים עזבו את ביתה

עמוד 1

© verdicts.co.il - נ' ודעוי

של הקטינה בסביבות השעה 04:00, כשהקטינה נועלת את הבית. זמן קצר לאחר מכן, הנאשם, תום וכן קטין בשם א.ג., חזרו לבית הקטינה, וביצעו את העבירות כפי שיפורטו להלן.

על-פי האישום הראשון, ביום 2.8.2014, בשעות 00:07-04, התפרץ הנאשם ביחיד עם תום ועם הקטין א.ג (להלן: השותפים /או האחרים) לבית המטלוננת, לאחר שנכנסו לתוכו דרך אחד מחלונות הבית אותו פתחו. הנאשם ושותפיו הסתובבו בתוך הבית, חיטטו בו וגנבו מתוכו פריטים רבים ובהם: שלושה כרטיסי אשראי, פנקס שיקים, מחשב נייד, מכשיר טלפון נייד מסוג גלקסי, מכשיר אקס בוקס, תכשיטים, כרטיסים רבים ועוד. בנוסף, מסמכים אישיים (ובهم תעוזת זהות, רישיון הנהיגה וכרטיסי קופת חולמים), שיק על סך 2,773 ₪ וכן כסף מזומנים בסך 50 ₪. בנוסף, לקחו הנאשם ושותפיו מפותחות רכב מסווג סקודה. הנאשם והקטין א.ג. נכנסו לרכב, והנפטר ניסה לבטל את הקודן של הרכב, ללא הצלחה. בגין אישום זה, הורשע הנאשם לפי הودאותו בעבירות של התפרצויות למקומות מגוריים, גניבה ופריצה לרכב בכונה לבצע גניבה.

על-פי האישום השני, ביום 2.8.2014, בשעות 08:17 - 13:17, ניסו הנאשם והאחרים לבצע ברשת האינטרנט הזמן של שלושה מכשירי טלפון נייד מסוג אייפון בסך כולל של 11,563 ₪, תוך שימוש בכרטיסי האשראי של המטלוננת. ההזמנות לא אושרו, מכיוון שכרטיסי האשראי נחסמו על-ידי המטלוננת. בגין אישום זה, הורשע הנאשם לפי הודאותו בעבירה של ניסיון להונאה בכרטיס חיב.

על-פי האישום השלישי, ביום 2.8.2014, בשעה 00:22, השתמשו הנאשם והאחרים בכרטיסי האשראי של המטלוננת וביצעו באמצעות שלוש רכישות של פרטי לבוש שונים בחנות אדייס, וזאת בסכום כולל של 1959.30 ₪. בגין אישום זה, הורשע הנאשם לפי הודאותו בעבירה של הונאה בכרטיס חיב.

על-פי האישום הרביעי, ביום 2.8.2014, בשעה 00:22, השתמשו הנאשם והאחרים באחד מכרטיסי האשראי של המטלוננת וביצעו באמצעות שלוש רכישות בمساعدة, וזאת בסכום כולל של 388 ₪. בגין אישום זה, הורשע הנאשם לפי הודאותו בעבירה נוספת (שנייה במספר) של הונאה בכרטיס חיב.

על-פי האישום החמישי, ביום 2.8.2014, בין השעות 15:00 - 20:30, ביצע הנאשם חמיש רכישות של אפליקציות מכשירו הנייד, וזאת באמצעות אחד מכרטיסי האשראי של המטלוננת, בסכום של 153.70 ₪. בגין אישום זה, הורשע הנאשם לפי הודאותו בעבירה נוספת (שלישית במספר) של הונאה בכרטיס חיב.

על-פי האישום השישי, ביום 6.8.2014, בשעה 16:00, סמוך לשעה 16:00, קנה הנאשם אופנו השיר למר יונה (להלן: יונה). הנאשם קבע עם יונה להיפגש עמו ברחוב שבתאי הנגבי בירושלים וиона הגיע למקום עם האופנו. הנאשם חתם על זיכרון דברים עם יונה לשם רכישת האופנו תמורת 10,000 ₪. הנאשם שילם ליאונה באמצעות שיק בסך 10,000 ₪ על שמו של מר כהנא משה, אשר המטלוננת הייתה מียวת חתימה עליו, וקיבל את האופנו לידי. אין חולק כי לאחר שהתרברו פרטי האירוע, האופנו הוחזר ליאונה. בגין אישום זה, הורשע הנאשם לפי הודאותו בעבירה של קבלת דבר במרמה.

3. אשר لتיק המצורף - הרי הוא קשור בעובdotיו לתיק העיקרי שלפני. בהתאם לעובdotות כתב-האישום (שלא תוקן) בתיק המצורף, ביום 15.8.2014 הוגש נגד הנאשם כתוב-האישום בתיק העיקרי, ובמקביל הוגש נגדו בקשה למעצרו עד תום ההליכים (מ"ת 14-08-22955). במסגרת הליך המעצר, הורתה כב' השופטת ג'ויה סקפה-שפירא ביום 6.1.2015 על שחרור הנאשם למעצר בית מלא בתנאים כדלקמן: פיקוח אמו או סבתו 24 שעות ביממה; הפקדה כספית של הנאשם; התחייבות עצמית; וכן ערבות צד ג' של המפקחות (להלן: הוראה החוקית). החל מיום 26.1.2015 ועד ליום 9.3.2015 הפר הנายם את ההוראה החוקית שניתנה בעניינו ולא נכח בבית-11 הזדמנויות שונות. בגין כך, הורשע הנאשם לפי הودאותו בריבוי עבירות של הפרת הוראה חוקית.

4. במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים, הוסכם כי העונש لتיק המצורף יעמוד על מאסר על תנאי בלבד. אשר لتיק העיקרי - הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן לצורך עירכת מס' תסוקיר בעניינו, ללא שהושגה הסכמה לעניין העונש.

מס' תסוקיר שירות המבחן

5. מתסוקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם הנו רוק, כבן 20. טרם מעצרו, התגorder הנאשם לסייעון בבית סבי ובקב' אמרו בירושלים. הנאשם הנו בן יחיד להוריו, אשר התגرسו כשהיה כבן 3. לאחר מכן עבר הנאשם בין מסגרות חינוך שונות, וזאת לצד תנודות בתפקידו ובוויות התנהלות. בין היתר, שהוא שלוש שנים בפנימיה בצו בית-משפט. הנאשם גויס לצה"ל, אולם ערך מן השירות לאחר שסיים טירונות כללית, ומיד לאחר מכן נעצר בגין ביצוע העבירות נשוא התיק העיקרי לפניי. הנאשם היה עזר כארבעה חודשים מאחורי סורג וברית, לאחר מכן שוחרר למעצר בית מלא למשך חודשים, ואז נעצר שוב מאחורי סורג וברית בגין הפרת תנאי השחרור המגבילים (בגין אותן הפרות, הוגש נגד הנאשם כתוב האישום בתיק המצורף). בשיחה עם שירות המבחן תיאר הנאשם קשיים עמים הוא מתמודד במהלך מעצרו מהמתסוקיר עוד עולה כי לנายน הרשות קודמת אחת בעבירה גניבה.

אשר לעבירות בגין הורשע - הנאשם הודה בביצוע המעשים שיוחסו לו בכתב-האישום בתיק העיקרי ובתיק המצורף. הנאשם קשר את התנהלותו הביעית, לצורך שלו בשיקות ובהתחשבות כוח. הוא ביטה צער על הפגיעה בידידתו הקטינה ובבני משפחתה. אשר לעבירה של הפרת הוראה חוקית, הנאשם טען כי רצה לשוב לבית המעצר, במטרה לקדם את ההליך המשפטי בתיק העיקרי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לבדוק את השפעת התנהלותו על בני משפחתו וכן מתקשה להתבונן באופן בו ורציני בבחירהו להפר את האמון שניתן בו במסגרת שחרורו לחילופת מעצר.

בכל הנוגע לשילוב הנאשם באפיק טיפול - בשיחה עם שירות המבחן ביטא הנאשם נכונות לחתת חלק בכל תהליך טיפול שיעצץ לו, אולם התקשה להציב על התנהלותו אותה הוא מעוניין לשנות. שירות המבחן תרשם כי הנאשם התבטה לפניו באופן מניפולטיבי, תוך ניסיון לרצות ובמטרה להוביל להקללה בעונשו. הערכת שירות המבחן הייתה כי הנאשם אינו חוויה מצוקה ממשמעותית נוכח התנהלותו נשוא העבירות, וכי המוטיבציה שהנายน ביטא אינה נשענת על מודעות ו בשלות לתהליך טיפול ממשמעותי.

כגורי סיכון נשללו מורכבות הרקע המשפטי של הנאשם, אשר משפיע אף על מצבו הרגשי לאורך השנים, קשיי של הנאשם בהשתלבות ובהתמדה במסגרות פורמליות, מגמה של חוסר יציבות, בעיות תפוקוד וקושי בריסון דחפים ובהצבת גבולות, וכן העדר רתיעה מהחוק כפי שעולה מכתב-האישום בתיק המצורף נכון הפרט תנאי שחרורו מעוצר. ההתרשות היא כי בשנים האחרונות, חלה החמרה במידה חשיפה של הנאשם לחברה שולית, וכן הוא השפע לרעה והפנים דפויו חשיבה והתנהגות שוליתם. בנוסף, ההתרשות היא כי הנאשם בעל צורך בהשתVICות ובഹוכחת גבריות. **כגורי סיכון לשיקום** נשללו גילו הצער של הנאשם, העדר עבר פלילי משמעותי משמעוני, ההרתה שבעצם מעצמו הנוכחי, וכן יכולתו של הנאשם להתייחס לפגיעה במתלוננים.

בהתחשב מכלול השיקולים האמורים, וכן הערכת השירות המבחן כי הנאשם אינו בשל לטיפול משמעוני ויתקשה להיעזר במסגרת טיפולית, לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית בעניינו. בתסקיר צוין כי נוכח כגורי הסיכון שפורטו לעיל, ישנה חשיבות בהטלת עונשה מוחשית וكونקרטיבית, ובכללת הטלת פיצוי לטובות המתלוננים.

טיועני הצדדים לעונש

6. מאחר שבין הצדדים הושגה הסכמה עונשית בנוגע לתיק המצורף בלבד כאמור לעיל, טיעוניהם של בא-כוח הצדדים לפני התמקדו בעビירות בגין הורשע הנאשם בתיק העיקרי.

7. בא-כוח המאשימה, עו"ד אריה ברנד, עמד על נסיבות ביצוע העבירות בתיק העיקרי, על חומרת המעשים ועל הערכיהם שנגעו בגנים. לגישת המאשימה, מתחמי העונשה הולמת בתיק העיקרי הנמ: 15 עד 40 חודשים בפועל בגין עבירות ההתרצות למקום מגורים, הגנבה והפריצה לרכב נשוא האישום הראשון; 10 עד 24 חודשים בפועל בגין העבירות לפי חוק כרטיסי חיוב נשוא האישום השני, השלישי, הרביעי וה חמישי; וכן 4 עד 12 חודשים בפועל בגין העבירה של קבלת דבר מרמה נשוא האישום השישי. אשר לעונש המתאים - בא-כוח המאשימה עתר להטיל על הנאשם עונש כולל של 24 חודשים מסר בפועל. בהקשר זה, טען בא-כוח המאשימה כי מן הראו להחמיר בעונשו של הנאשם שלפני ביחס לעונש שהוושת על תום, שותפו של הנאשם לביצוע מרבית העבירות בתיק העיקרי (אשוב ואתייחס לכך בהמשך הדברים). בא-כוח המאשימה תマー את טענותיו לעונש באסמכאות שהגיש מן הפסיקה.

8. מנגד, בא-כוח הנאשם, עו"ד חסן אשרפ, טען כי ראוי לקבוע מתחם עונשה הולמת אחד ביחס לכל העבירות שבביצוע הודה הנאשם בתיק העיקרי. לגישת הסגנור, מתחם עונשה זה נع ממספר חדש מסר בפועל ועד 15 חודשים מסר בפועל, בגין מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם. הסגנור עמד על הנסיבות לקולא בעניין מרשו, לרבות הגיל הצער בעת ביצוע העבירות, וביקש להסתפק בימי מעצרו של הנאשם עד כה (כ- 11 חודשים). בנוסף, טען הסגנור כי עונשו של הנאשם ראוי שהוא מקל ביחס לעונש שנגזר על תום, שותפו של הנאשם למרבית העבירות בתיק העיקרי.

ה הנאשם בדבריו לפני הביע צער על ביצוע המעשים.

תיק המצורף - העונש המוסכם

עמוד 4

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

9. כאמור, הצדדים הסכימו כי יוטל על הנאשם עונש מאסר מותנה בגין ריבוי העבירות של הפרת הוראה חוקית בהן הורשע הנאשם במסגרת התקיק המצורף. לאחר שבchnerתי את העונש המוסכם הנ"ל ביחס למתחם העונש ההולם את המעשים הנדונים; ולאחר ששותכני כי מתקיים איזון ראוי בין התועלת שבעונש המוסכם עבור הנאשם, לבין התועלת לאינטרס הציבורי; ראוי לכבד את הסכמת הצדדים בעניין זה.

התיק העיקרי - ריבוי עבירות

10. כאמור, הנאשם הורשע במסגרת התקיק העיקרי בעבירות של התפרצויות למקומות מגוריים בכונה לבצע גנבה, גנבה, פריצה לרכב, ניסיון להונאה בכרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב (3 עבירות), וכן קבלת דבר במרמה. כל זאת, במסגרת ששה אישומים שיוחסו לנאים בכתב-האישום המתוקן. בנסיבות אלה, מתעוררת שאלת האם יש לראות בכל אישום "איורע" נדרש קביעתם של מתחמי עונשה הולמת; או שמא יש לראות מכלול האישומים נשוא כתוב-האישום המתוקן "איורע" אחד, בגין "קבע מתחם עונש הולם אחד כולל (ראו: סעיף 40ג לחוק העונשין)".

נראה כי בשאלת זו ניתן להצביע על פנים לכך ולכאו: מחד גיסא, ניתן לסביר כי מדובר באוותה מסכת עבריתנית, עם זיקה הדוקה בין המעשים. כך הוא הדבר, שכן במסגרת ביצוע העבירות נשוא האישום הראשון לכתב-האישום המתוקן, נגנו כרטיסי האשראי והשייקים בהם עשה הנאשם שימוש לצורך ביצוע העבירות נשוא יתר האישומים. כמו כן, כלל העבירות בוצעו בסמיכות זמן ממשך זו לזו (הعبירות נשוא האישומים הראשון, השני, השלישי, הרביעי והחמישי בוצעו באותו היום, ואילו העבירה נשוא האישום השישי בוצעה ימים בודדים לאחר מכן). זאת ועוד; העבירות בכלל האישומים הביאו לפגיעה באותה מטלוננט (אף כי באישום השישי נגרמה פגעה באדם נוסף - מר יונה, שהעטקה שערך למכירת האופנו שלו לנאים בוטלה, אף כי בעקבות ביטול העטקה, קיבל מר יונה את האופנו בחזרה לידיו). נראה כי לפי מבחן "הקשר הדוק", ראוי לקבוע מתחם עונשה הולמת אחד בגין כלל העבירות נשוא התקיק העיקרי, בהיותן בגדר "איורע" אחד. ודוק, במסגרת הקביעה של המתחם הנ"ל, מן הראו ליתן משקל לכך שהנאשם ביצע מספר "מעשים" כמפורט בפסקה 186 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. הדבר ישווה במידה של חומרה שתשפייע על קביעתו של מתחם העונש הולם הכללי (ראו והשו: ע"פ 13/4910 ג'ابر נ' מדינת ישראל (29.10.2014) - גישתם של כב' השופט ברק-ארז בפסקה 5 ואילך לפסק-דין, וככ' השופט פוגלמן בפסקה 2 לפסק-דין); עוד ראו והשו: רע"פ 14/4660 קיסלמן נ' מדינת ישראל (7.5.2015) מפי כב' השופט מלצר; ע"פ 14/5643 עיסא נ' מדינת ישראל (24.6.2015) מפי כב' השופט זילברטל; וכן: ע"פ 14/6341 בן אישטי נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (8.7.2015) מפי כב' השופט ג'ובראן).

מайдך גיסא, האישום הראשון העוסק בעבירות התפרצויות וגנבה, נבדל מן האישומים השני, השלישי, הרביעי והחמישי אשר עניינם בעבירות לפי חוק כרטיסי חיוב, ולאה נבדלים מן האישום השישי שעניינו בעבירה של קבלת דבר במרמה. מדובר בעבירות השונות באופןין ובמהותן, והן ניתנות להפרדה מבחינה מהותית וcronologית, באופן שאינו מלאכותי. בהתאם לבחן "הצורני-העובדתי", ניתן לטעון כי ראוי לקבוע מתחמים נפרדים בגין האישום הראשון, בגין האישומים השני עד החמישי, וב בגין האישום השישי (ראו והשו: גישת כב' השופט דנציגר בע"פ 10/4913 ג'ابر הנ"ל, פיסקאות 24, 29 עד 31 לפסק-דין). בהמשך לדברים האמורים, אני רואה לצין כי אף לפי הגישה האחורה שמצדדי בקביעתם של מתחמי עונשה הולמת נפרדים בגין האישומים השונים, לא ניתן להתעלם מן הזיקה ממשית בין ששת האישומים, באופן המצדד בגזירת עונש כולל בעתים, תוך חפיפה מסוימת של העונשים בגין כל אישום (ראו: סעיף

40יג(ב) לחוק העונשין).

11. בנסיבות העניין, לא ראוי להכיר בין שתי הגישות הפרשניות למונח "airout" כפי שפורטו לעיל. תחת זאת, אקבע מתחמים נפרדים לאישום הראשון; לאישומים השני עד החמשי; וכן לאישום השישי (בהתאם לבחן "הצורני-העובדתי"). לצדדים, אקבע מתחם כולל המתיחס לכל האישומים בגין הורשע הנאשם (בהתאם לבחן "הקשר ההדוק"). לאחר מכן, אגזר את העונש המתאים בגדרי המתחמים שייקבעו.

התיק העיקרי - מתחמי העונשה הולמת

12. על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונשה הולמת בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, במקרים הקשורות בביצוע העבירות ובמידניות העונשה הנהוגה.

13. אשר לעבירות בהן הורשע הנאשם במסגרת האישום הראשון (התפרצות למקום מגורים בכונה לבצע גנבה, גנבה והתרפות לרכב בכונה לבצע גנבה) - **הערכים החברתיים** המונחים בסיס העבירות האמורות עניינים בשמירה על קניינו ורכשו של הפרט, וכן הגנה על הפרטיות ועל תוחשות הביטחון האישי של בני-החברה. בנוסף כי התפרצות לבתו של אדם במטרה לגנוב את רכשו וכן התפרצות לרכב בכונה לבצע גנבה, טומנות בחובן גם פוטנציאלי להתרפות אלימה, העוללה להוביל לפגיעות בגוף וחילתה גם بنفس.

בחינת **נסיבות ביצוע עבירות הרbesch** הנ"ל מלמדת כי הנאשם התארח בביתו של ידיתו הקטינה, בלבד עם חברים נוספים. משליםו הנאשם וחבריו כי אביה של הקטינה ובת-对其ו אינם מצויים בבית, גמלו לolibם להתרף לבית בהמשך אותו הלילה בכונה לבצע גנבה. בסמוך לאחר העזיבה של בית הקטינה בשעת לילה מאוחרת, שב הנאשם בצוותא יחד עם שותפיו, והלו נכנסו יחדיו לבית המתלוננים דרך חלון הבית. הנאשם ושותפיו פעלו יחדיו כחברה, וಗנבו מן הבית רכוש בעל ערך, הן מבחינה כספית והן מבחינה אישית. בנוסף, נטלו הנאשם והאחרים את מפתחות רכבה של המשפחה והתפרצו לתוכו, תוך שהנאשם ניסה לנתק את מנגן הקודון של הרכב, ללא הצלחה. במעשה האמורים, מעלה הנאשם באמון שננתנה ידיתו הקטינה לו ו לחבריו. כמו כן, ניצל הנאשם באופן מכוער את הכנסת האורחים של ידיתו הקטינה, ואת המידע שהוא בידיו כי הורי הקטינה אינם בבית. חלקו היחסי של הנאשם ביצוע עבירות הרbesch הוא ממשמעותי, בהיותו מי שהיה היחיד של הקטינה שבני החבורה התארחו בביתו, ובהתו מי שהתרף יחד עם אחרים לטור הבית וכן ניסה לפרק את קודון הרכב של משפחת הקטינה, והכל למען בצע כסף. בנוסף כי ניתן לשער את הבלה, את עוגמת הנפש ואת תוחשת אובדן הפרטיות והבטיחון האישי שחשו הקטינה והמתלוננים בעת שגילו כי ביתם נפרץ ורכושם נגנב, בעוד הקטינה נמה את שנותה בבית. לצד החומרה הגלומה במעשים האמורים, ראוי לתת את הדעת לכך שביצוע המעשים לא לווה בתחכם מיוחד, וכי הנאשם ושותפיו לא הצדידו בכלל פריצה אלא נכנסו לטור הבית דרך אחד מחלונותיו אותו פתחו.

מדיניות העונשה הנוגגת מלמדת כי בגין עבירות הרbesch בהן עסקין, נהגים בתיהם המשפט להטיל עונשי מאסר בפועל ממשיים מאחריו סORG ובריח. בהקשר זה, קבע כב' השופט שהם כי:

"עבירות התפרצויות והגנבה, הפקו, למולבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכשו של הציבור, מערערות קשות את תחושת בטחונו, ומונפצות לרטיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריין".
(רע"פ 398/14 ער'ג' נ' מדינת ישראל (16.3.2014)).

באופן כללי, ניתן לומר כי כאשר מדובר במקרה בוודד של התפרצויות לבית מגורים וגנבה בצוותא, אושרו לא פעם מתחמי עונשה הולםת שנעו מლפחות 10 חודשים מסר בפועל ועד 24 חודשים מסר בפועל ויתר (ראוי והשוו למשל: רע"פ 7683/13 פרלמן נ' מדינת ישראל, פיסקה 4 (23.2.2014) שניtan במוות תלטא; עפ"ג (י-ם) 21338-11-13 גニמאט נ' מדינת ישראל, פיסקה 2 (6.1.2014); עפ"ג (י-ם) 38716-02-14 ابو זאיידה נ' מדינת ישראל, עמ' 7, ש' 5 (25.6.2014); עפ"ג (ח') 64551-10-13 זינו נ' מדינת ישראל, פיסקה י"ד (6.2.2014)). אזכיר כי בעניינו, במסגרת האישום הורשע הנאשם בעבירה נוספת של פריצה לרכב.

בהתחשב בערכים שנפגעו ובუכמת הפגיעה בערכיהם אלה; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות; בהתחשב במידיניות העונשה הנוגגת; ובשים לב לעקרון הילמה עיקריון מנהה בעונשה; אני סבורה כי מתחם העונש ההולם לעבירות נשוא האישום הראשון בתיק העיקרי (התפרצויות למקום מגורים, גנבה והתפרצויות לרכב, בצוותא חדא) נע מ- 12 ועד 24 חודשים מסר בפועל.

14. אשר לעבירות בהן הורשע הנאשם במסגרת האישומים השני עד החמשי (UBEIRA אחת של ניסיון להונאה בכרטיסי חיוב, ושלוש עבירות של הונאה בכרטיסי חיוב) - **הערכים החברתיים** המונחים בסיסיים בעבירות אלה עניינים בהגנה על קניינו וממוןו של הפרט וכן הגנה על תחושת בטחונו האישי. פסיקתם של בתי-המשפט עד מהה לא אחת על החומרה הטמונה בעבירות אלה, הן בשל הנזק הכלכלי הנגרם בעטין והפגיעה בנסיבות המסתחרית במשקה, והן לאחר שמדובר בעבירות נוספות אשר מחד גיסא הן קלות לביצוע, ומайдך גיסא קיימים קושי לחשוף את מבצען. יחד עם זאת, יש לציין כי מדובר בעבירות מסווג עוון, וראוי לבחון את נסיבות ביצוען בכל מקרה לגופו.

בחינת נסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן מעלה כי הנאשם, יחד עם שותפיו לביצוע העבירות, עשו שימוש בכרטיסי האשראי שגנבו מדירת המתלוונת, וזאת בהזדמנויות שונות. תחילתה, עשו הנאשם ושותפיו ניסיון לרכוש באמצעות כרטיסי האשראי מכשירי טלפון נייד בסך של כ- 11,500 ₪. ניסיון זה לא צלח בשל חסימת כרטיסי האשראי. בהמשך, הנאשם ושותפיו רכשו באמצעות כרטיסי האשראי אותם גנבו מבית המתלוונת, ביגוד, מזון ואפליקציות לטלפון הנייד של הנאשם בסכום כולל של כ- 2,500 ₪. מדובר בסכום כסף בלתי זניח, אשר ברוי כי יש בו כדי לגרום לפגיעה כספית במתלוונת, ולהילופין בחברת האשראי. לכך נלווה הצורך של המתלוונת בחסימת כרטיסי האשראי הגנובים ובהשגת כרטיסי אשראי חלופיים, על הטרחה ועוגמת הנפש הכרוכים בכך.

בחינת העונשה הנוגגת מעלה כי בתי-המשפט נהגים להטיל בגין עבירה בודדת לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, עונשים הנעים מעונשה מוחשית אשר אינה כוללת רכיב של מסר בפועל; דרך הטלת עונשי מסר בפועל לריצויו בדרך של עבודות שירות; וכלה בהטלת עונשי מסר בפועל לריצויו ממש. הכל, בהתאם לנסיבות המעשה (לרובות מספר העבירות לפי חוק כרטיסי חיוב, היקף הנזק שנגרם וביצוען של עבירות נלוות) וכן בהתאם לנסיבות העוסה (ראו למשל:

ע"פ (מחוזי נצ') 1496/05 קוגן נ' מדינת ישראל (14.2.2006); עפ"ג (מחוזי ת"א) 27429-12-13 מדינת ישראל נ' סיד (20.1.2014); ת"פ (שלום רמ') 30765-08-11 מדינת ישראל נ' בן אמרה (10.10.2013); ת"פ (שלום אילת) 10-10-39531 מדינת ישראל נ' פיזיבוף (21.2.2012)).

בהתחשב בערכים שנפגעו ובუכמת הפגיעה בערכים אלה; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות; בהתחשב במידיניות הענישה הנוגגת; ובשים לב לעקרון ההלימה עיקרי מנהה בענישה; אני סבורה כי מתחם העונש ההולם לכל העבירות נשוא האישומים השני, השלישי הרביעי וה חמישי (עבירה אחת של ניסיון להונאה בכרטיס חיוב ושלוש עבירות של הונאה בכרטיס חיוב באמצעות כרטיסי אשראי שהנאשם גנב מהמלוננט ביחד עם אחרים) נע ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל ועד שנת מאסר בפועל.

15. אשר לעבירה בה הורשע הנאשם במסגרת **האישום השישי**(קבלת דבר במרמה) -**הערכים החברתיים** המונחים בסיסי עבירה זו, תכליתם להגן על קניינו של הפרט, לשומר על חי מסחר תקינים, להגן על קיומם של יחסיו אמון בשוק הפרט, וכן להגן על חופש הרצון, חופש הבחירה וחופש הפעולה של הפרט.

בחינת **נסיבות ביצוע העבירה** באישום השישי מעלה כי הנאשם שילם לאחר 10,000 ₪ תמורה אופנו שרכש ממנו, וזאת באמצעות שיק שגנבו מבית המתלונים על שם מר יונה, אשר המלווננט הייתה מיפורחתת עליון. לצד החומרה הטמונה במעשה זה ובנסיבותיו, יש לתת את הדעת לכך שבסופה של יום העסקה לרכישת האופנו בוטלה, השיק הגנוב לא נפדה, והאופנו הוחזר לבעליו.

בחינת **הענישה הנוגגת** מעלה כי בת-המשפט נהגים להטיל על מי שהורשע בעבירה של קבלת דבר במרמה (שלא בנסיבות מחמירות), עונשים מגוונים הנעים מענישה מוחשית אשר אינה כוללת רכיב של מאסר בפועל, ועד עונשי מאסר בפועל ממש. זאת, בין היתר בשם לב להיקף המרמה בה מדובר, רמת התחכם שהיתה קרוכה בכך, הנזק שנגרם, השאלה אם התלו למעשה המרמה עבירות נוספות ועוד.

בהתחשב בערכים שנפגעו ובუכמת הפגיעה בערכים אלה; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה; בהתחשב במידיניות הענישה הנוגגת; ובשים לב לעקרון ההלימה עיקרי מנהה בענישה; אני סבורה כי מתחם העונש ההולם לעבירה הנדונה במקרה דנן נע ממאסר קצר בפועל (אשר יכול וירוצה בעבודות שירות) ועד 10 חודשים מאסר בפועל.

16. מתחם העונש ההולם בגין **כל האישומים נשוא התקך העיקרי** נע מ- 16 ועד 36 חודשים מאסר בפועל.

לא ראיתי, ואף לא התבקשתי, לחרוג מן המתחמים האמורים לccoli משיקולי שיקום, או לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור.

התיק העיקרי - גזירת העונש המתאים

17. לצורך גזירת העונש בגין המתهمים שנקבעו, יש להתחשב בנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירות כאמור בסעיף 40א לחוק העונשין:

לקולא, שקלתי את הودאת הנאשם בעבודות כתב-האישום המתוון במסגרת התיק העיקרי (וגם במסגרת התיק המקורי), אתlikelihood האחריות שהתלווה לכך וכן את הבעת החרטה שה הנאשם נוכח הפגיעה בקטינה ובבני משפחתו. בנוסף, ניתן משקל לנסיבותו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן ובטייעוני הסנגור לפני, וכן לפחות הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות (כبن 19) והשתיכותו לקבוצת ה"בגירים-הצעירים".

לחובת הנאשם שקלתי את חומרת המעשים ונסיבות ביצועם. כמו כן, שקלתי את גורמי הסיכון עליהם עמד שירות המבחן בתסקיריו, ואת העובדה שירותי המבחן התרשם כי הנאשם אינו בשל להליך טיפול ונזקק לעונשה קונקרטית ומוחשית בעניינו. אוסיף כי לנאם הרשעה קודמת בגין גניבת טלפון בידי שבוצעה במרץ 2014 - חודשים בודדים לפני ביצוע העבירות נשוא התיק העיקרי. בגין אותה הרשעה, נדון הנאשם ביום 29.10.2014 לעונש של 45 ימי מאסר בפועל ומאסר מותנה (יוער כי המאסר המותנה הנ"ל אינו בר-הפעלה במקרה דנן, שכן הוא הוטל על הנאשם לאחר ביצוע העבירות הנדונות לפני). הנה כי כן, אף שעברו הפלילי של הנאשם אינו מכבד, אין מדובר בהסתמכות ראשונה של הנאשם בפלילים. כל אלה במקלט המצביע, מצדדים בהשתת עונשה שייהה בה בצד להרטיע את הנאשם, וכן את הרבים, מפני הישנות המעשים.

18. בטרם סיום, בהתאם לעקרון האחדות בעונשה, אני רואה להתייחס לעונשו של תום, שותפו של הנאשם לביצוע מרבית העבירות בתיק העיקרי (אישומים ראשוני עד רביעי).

ענינו של תום נדון לפני כב' הנשיא חן בת"פ (שלום י-מ) 14-08-22962. בגין חלקו בתיק העיקרי, הורשע תום לפי הודהתו לפני כב' הנשיא חן, בעבירות של התפרצויות למקום מוגרים; גנבה; ניסיון גניבת רכב; וכן 20 עבירות של הונאה בכרטיס חיבור. כמו כן, צירף תום ארבעה תיקים נוספים במסגרת הורשע לפי הודהתו לפני כב' הנשיא חן, בעבירות של החזקת אגרוף שלא כדין; גנבה; קשרית קשר וגנבה; וכן תקיפה סתם. בגין מכלול העבירות האמורתי, השית כב' הנשיא חן על תום עונש כולל של 23 חודשים מאסר בפועל, מאסרים מותניים ופיצוי כספי. יצוין כי ערעור שהגיש תום לבית-המשפט המחויז בירושלים שהופנה כנגד חומרת העונש, נדחה (ראו: עפ"ג (י-מ) 15-05-2233 חן נ' מדינת ישראל (14.7.2015)).

תום היה נעדר עבר פלילי, בניגוד לנאים שלפניו שכאנו קיימת לחובתו הרשעה קודמת בעבירה גנבה. כמו כן, עיון בכתב-האישום המתוון בו הודה תום בתיק העיקרי, מעלה כי לא יוחסה לתום יידידות קודמת עם הקטינה. זאת, בניגוד לנאים שלפניו שהוא היה ידיד של הקטינה ובכך יוכל לרעה את יחסיו היידידות עמה ואת הכנסת האורחים בbijtah, כדי לבצע את עבירות הרbesch בוגין הורשע. כל אלה, נזקפים לחובת הנאשם בגין תום. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שתום הורשע בעבירות רבות יותר לפי חוק כרטיסי חיבור ביחס לנאים שלפניו. כמו כן, תום צירף ארבעה תיקים והורשע במסגרתם בעבירות נוספות של רכוש ואלימות, אשר הנאשם שלפניו לא הורשע בהן. בנוסף, תום היה

בגיל 21 בעת ביצוע העבירות, בעוד הנאשם היה אותה עת קרוב לגיל 19.

19. באיזון בין השיקולים, אני בדעה כי ראוי שעונשו של הנאשם שלפניו יהיה פחות ביחס לעונש שנגזר על תום בהתחשב ביתר השיקולים עליהם עמדתי, אני סבורה כי יש להעמיד את עונשו של הנאשם על הרף התיכון של מתחמי הענישה ההורמת כפי שנקבעו לעיל, ברבע התיכון. כמו כן, אראה להטיל על הנאשם מאסרים מותניים וכן פיצוי כספי לטובת המטלוננת.

סוף דבר

20. נכון מכלול הטעמים האמורים, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:
- א. 18 חודשים מאסר בפועל, בגיןimi מיי מעצרו. יודגש כי אין לנכונות את הימים בהם ריצה הנאשם עונש של 45 ימי מאסר בפועל שנגזרו עליו ביום 29.10.2014 בת"פ (י-מ) 57347-06-14.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך שלוש שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא עברור עבירה רכוש או מרמה מסווג עוון, או עבירה לפי חוק כרטיסי חיוב.
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירה רכוש או מרמה מסווג פשע.
- ד. מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירה של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 לחוק העונשין.
- ה. פיצוי למטלוננת, הגב' שדה, בסך 3,000 ל"נ. הפיצוי ישולם ב- 10 תשלום חודשיים, שווים ורציפים החל מיום 10.12.2015 ובכל 10 לחודש לאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצוי לפירעון מיידי.

ה�性ה תמסור לידי את פרטי המטלוננת למצוירות.

המצוירות תמציא העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחויז בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ב אלול תשע"ה, 06 ספטמבר 2015, במעמד הצדדים.